

ההיסטורי יכתוב כיצד להילחם אלא אנו, לאור תורתנו, נקבע אינו
אמצעי-לחימה נספח, ואיך נפעילו...
ניתן אף לסכם סוגיה זו מכיוון אחר לגמרי, ולומר: בדרך-כלל
אומות ומדינות מתקיימות שנים ודורות הרבה והן נלחמות לעתים
מוזמנות כדי להגן על האינטרסים החיוניים שלהן. אך ישנן אומות
שההגנה הצבאית על האינטרסים שלהן היא להן צורך ראשוני,
באשר אם היא תכשל — תחדל האומה מלהתקיים. אומות מעין אלו
אינן יכולות להמתין שנים ודורות עד שיתרחש „נס טכנולוגי“
שיאפשר להן להפעיל כראוי, בשעת סכנה, את כוחן הצבאי ולנצח
את אויביהן. אומות אלו ודאי שחייבות לבנות את כוחותיהן המזוינים
על אמצעי-הלחימה הקיים — ולהשקיע את עיקר מאמציהן בטיפוח
מחשבת-הלחימה, תוך עיקוב מתמיד אחר התפתחות אמצעי-הלחימה
שבמצבם. באותו עידן-היסטורי קונקרטי. שהרי, גוף צבאי המטיל את
יהבו בעיקר על רכישת אמצעי-הלחימה עלול למצוא עצמו ברגע
מדיני-היסטורי מכריע במצב שבו אין ביכולתו לשרת את מדינתו
ביעילות.
ברשימה זו עמדנו על אמצעי-הלחימה ומחשבת-הלחימה. בענין רוח-
הלחימה — נעסוק במאמר הבא.

של הצבא בעידן ההיסטורי הנתון, אין כל צורך להיכנס לתחרות
פרועה עם האויבים שבכוח, במגמה להשיג עדיפות עליהם דוקא
באותם אמצעים המצויים אצלם במספר רב. שמא כדאי דוקא להשקיע
מאמץ בהשגת אותם אמצעים שיאפשרו בשעת לחימה להשיג עדי-
פות טקטית-רבתי על האויב דוקא באותן הנקודות בהן האויב חלש...
על עדיפות מספרית בטנקים בעלי איכות טובה אין כל הכרח להשיב
דוקא ביצירת עדיפות מספרית נגדית בטנקים בעלי אותה איכות;
וכן הדבר בכל הנוגע לאמצעי-הלחימה האחרים. מתקבל על הדעת,
כי בתנאים מסוימים נכון יהיה, למשל, להשיב על עדיפות שריון
דוקא בעדיפות מסוימת בכלי-טיס, שיהיה ביכולתם להרחיב את
אפשרויות התמרון היבשתי עד לממדים בלתי-משוערים; ויתכן מאוד
שימוש כזה אף יאפשר להגיע לאיוו שהיא „מהפכנות“ טקטית,
הנובעת מיזמה ותפעול נכונים בסוגי אמצעי-הלחימה הקיימים-בפועל.
הנה, רואים אנו בעליל כי בשביל להחליט על השילוב הנכון של
אמצעי-הלחימה השונים הקיימים ועל הרכישה הקולעת של אמצעי-
לחימה חדשים בתחום העידן ההיסטורי הנוכחי יש הכרח לפתח
קודם-כל את מחשבת-הלחימה של הצבא בכל הרמות — הטקטית,
האופרטיבית, והאסטרטגית. משמע — לא אמצעי-הלחימה של העידן

פלי-הרב

טילי-שדה נ"מ

זה שנים מספר עוסק צבא ארה"ב
בפיתוחו של „צמד“ כלים חדישים-
שבחדישים, „טיליים“, להגנה הנ"מ
של הגייסות בשדה: האחד נישא-ביד
והשני — על שלדה זחלית.

החידוש הרב שבשניהם הצריך כמה
שינויים וסיגולים בתהליך הפיתוח.
צורך זה בסיגולים עורר מדי-פעם גם
ספקות — וביחוד לגבי הראשון, ה-
„רגלי“ — ואף הביא לידי החלטות
זמניות להשהות את פיתוחו.

עתה נראה כי שני הכלים צפויים להימצא בידי גייסות-השדה האמריקאיים בשנת 1965.
„ראד-איי“ — טיל קרקע-אוויר המבטיח עצמו למקורות-חום (כגון מנועו של מטוס) — תוכנן מתוך כוונה „לתת לחייל הגנה שטרם היתה כמותה“
מפני התקפות של מטוסים מנמיכי-טוס. באביב 1957 הגישה חברה אמריקאית תכניות לטיל קל הנורה מן הכתף, אשר חייל בודד יכול בקלות
לשאתו, לכונן ולירותו. הטיל מתוכנן להנעה עצמית ולגיהוג עצמי עד לפגיעתו במטרה. „בקיזור“, אומרים האמריקאים, „מין, סאיד-וינדר“
הנורה מהכתף“ („סאיד-וינדר“ — הוא הטיל אויר-אוויר הנודע של מטוסי-הקרב האמריקאיים).
עתה, לאחר 6 חודשים של ניסויים שהוכתרו בהצלחה — שוב עלתה רגנו של ה-„ראד-איי“ ולפי הידיעות, כבר ניגש המפעל-המפיק ליצור
ראשוני. אכן, בעיה גדולה — אשר סוברים אִמנם כי היא ניתנת לפתרון — עומדת עדיין לפני מתכנניו של ה-„ראד-איי“: כיצד לעזור
לטילים אלה להבחין בין אויב לידיד. פתרון אחד שעובדים עליו עתה הוא: מכשיר אלקטרוני קל ל„זיהוי-עמית-טורף“, הנישא על-ידי מפעל
הטיל, שיקלוט סימני-הכר מיוחדים ממוסוים שהנם „ידידיך“.
באותה „חזית“ — של טילי קרקע-אוויר לגייסות-שדה — רבים עתה העוקבים בתשומת-לב אחרי ההתפתחות של ה-„מאולר“ (Mauler),
„טיל-המחר“ הנ"מ הניד של צבא ארה"ב, אשר הגנרל טיילור, ראש ראשייה-המטות-המשולבים של ארה"ב, הגדירו כ„ההאוק לאיש העצי“.
לדעת המתכננים, ישלים „מאולר“ את ה-„האוק“ במצבי-חזית מסוימים — ובשלב מאוחר-יותר עשוי הוא אפילו להחליפו כליל. כיום, על-כל-
פנים, מפתח הצבא את ה-„מאולר“ כדי שתהיה לכוחות הקדמיים הגנה מפני מטוסים מנמיכי-טוס ומפני טילים-בליסטיים קצרי-טווח כגון
ה-„הונסט ג'ון“ האמריקאי או ה-„פרוג“ הסובייטי (ראה „מערכות“ קנ"ט, עמ' 20). איש יחיד יוכל להפעיל את הכלי — אך „לפי החקן“
תוכנן לכלי ולרכבו צות של שלושה אנשים. הטיל משתמש במערכת-הנחיה בדומה לזו הקיימת ב-„האוק“ — אולם המתכננים טוענים שהוא
עולה על הלו מרוב הבחינות, חוץ מהטנח שהנו קצר יותר. ה-„מאולר“ טסן יותר מה-„האוק“, דבר אשר אפשר להציב על הרכב „מחסנית“
בעלת מספר רב-יחסית של טילים — ובדרך זו הוגדלה במידה ניכרת יותר עצמת-האש. גם מהירות-התגובה של ה-„מאולר“ גדולה יותר —
נדרש בתנאי איוור-הלחימה הקדמי.